

ตำนาน

พระอาจารย์สงบ มนฺตสนฺโต

ถาม-ตอบ ปัญหาธรรม วันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๓

ณ วัดป่าสันติพุทธาราม (วัดป่าเขาแดงใหญ่) ต.หนองขาว อ.โพธาราม จ.ราชบุรี

มันเป็นปัญหาภาวนา แล้วปัญหาหลังมันจะเป็นปัญหาเรื่องพระบรมสารีริกธาตุ
นะ

ถาม : อันนี้ ๑๐๑. จิตเย็นที่ใจ เวลานั้นสมาธิช่วงแรกจะมีค ต่อมานั้นก็จะมี
ความรู้สึกว่าสว่างขึ้นเรื่อยๆ แต่ก็มีเวทนาโดยปวดที่หัวเข่า ตามมาเป็นระยะทั้งซ้ายและ
ขวา บางทีนั่งสมาธิบ้าง บางทีก็ไม่ค่อยได้นั่ง การปฏิบัติไม่ค่อยต่อเนื่อง แต่พักหลังรู้สึก
เหมือนมีน้ำขังอยู่ที่หัวใจ (หลวงพ่ : นี่เวลาปฏิบัติแล้วเขาไม่เข้าใจเห็นไหม) พักหลัง
รู้สึกว่าเหมือนมีน้ำขังอยู่ที่หัวใจ บางทีมีความรู้สึกเย็น และเย็นขึ้นเรื่อยๆ นานๆ เป็นครั้ง
แต่เราไม่สามารถบ่งบอกได้ ความรู้สึกเย็นมันจะมาจากมันเอง มีครั้งหนึ่งมีความรู้สึก ว่า
กำลังโมโหมากและกำลังมีอารมณ์โกรธ แต่ในใจรู้สึกเย็น ผิดจากความรู้สึกทางร่างกายที่
กำลังโมโห จึงอยากถามพระอาจารย์ว่า

๑. ความรู้สึกเย็นเป็นอุปาทานของใจหรือไม่ หรือคิดขึ้นมาเอง
๒. ความรู้สึกเย็นนั้นคือ จิตสงบหรือยัง แต่ทำไมเรายังรู้สึกว่ามีอารมณ์โกรธ
๓. การปฏิบัติดังกล่าวถูกต้องหรือไม่ และจะต้องทำอย่างไรต่อไป

หลวงพ่ : เอา ๑. ก่อน ความรู้สึกเย็นเป็นอุปาทานของใจหรือไม่ หรือคิดขึ้นมาเอง
เห็นไหม คำว่าความรู้สึกเย็นนี้ มันเย็นเพราะเหตุใด โดยปกตินะ เวลาจิตมันสงบขึ้นมา
มันจะแปลกประหลาดเห็นไหม มันแปลกประหลาดกว่าอารมณ์ความรู้สึกเดิมใน
ความรู้สึกโลกนี้มันเป็นอารมณ์ธรรมดา แล้วที่เราพูดกันอยู่ทุกวันนี้เห็นไหม เวลาใคร
ปฏิบัติแล้วบอกว่า ว่างๆ ว่างๆ นะ ความรู้สึกมันไม่เย็น ความรู้สึกมันไม่มีความแตกต่าง

อันนี้มันอะไร ความรู้สึกเย็นเป็นอุปาทานหรือเปล่า คำว่าเป็นอุปาทานหรือเปล่า ถ้าเป็นอุปาทานนะ เราจะอุปาทานขึ้นมาให้มันเป็นอุปาทาน แต่อันนี้มันเป็นอุปาทานหรือเปล่า มันถึงไม่เป็นอุปาทานไง มันไม่เป็นอุปาทานเพราะว่าเราไม่ชี้นำ อุปาทานของเรามิใช่ไหม เราก็ชี้นำสิ่งนั้นให้เป็นอย่างที่เราต้องการ นี่คืออุปาทาน แต่นี้พอมันเป็นไปแล้วเห็นไหม พอมันเป็นไปแล้วเรามีสติเห็นไหม มันเป็นอุปาทานหรือเปล่า แสดงว่ามันไม่เป็นอุปาทาน

ทีนี้ของอย่างนี้ ที่ทำให้จิตมันเย็นนี่นะ มันจะเป็นอย่างที่เราคิดเองไม่ได้ หรือเราตั้งใจให้มันเย็นไม่ได้ ทำไมมันถึงเป็นเอง นานๆ เป็นครั้งหนึ่ง แล้วนี่สิ่งๆ นี้ นานๆ เป็นครั้งหนึ่ง แล้วเป็นนี่มันเหมือนกับมีน้ำขังอยู่ในหัวใจ คำว่าน้ำขังอยู่ในหัวใจนี่นะ มันไม่ใช่ น้ำขังหรือ ถ้าน้ำขังอยู่ในหัวใจนี่มันคนป่วยแล้ว จิตใจมันป่วยนี่เห็นไหม ที่เขาทำบายพาสกัน เพราะเส้นเลือดมันผิดปกติ แต่ถ้ามีน้ำขังในหัวใจนะ อย่างนี้ต้องส่งโรงพยาบาลแล้ว

ทีนี้มันไม่ใช่ น้ำขังในหัวใจ มันเป็นความรุ่มเย็นในหัวใจ น้ำขังในหัวใจ มันเป็นความผิดปกติ ร่างกายมันป่วย แต่ความรู้สึกในใจของเรา เห็นไหม รสของธรรมชาติรสทั้งปวง รสของธรรมเห็นไหม ความรุ่มเย็นนี้ คำว่าน้ำขังอยู่ในใจ มันมีความรุ่มเย็นของมันอยู่ในใจ หลวงตาบอกว่า กำหนด พุทโธๆ พุทโธๆ บ่อยๆ จนจิตมันสงบ บ่อยครั้งเข้า บ่อยครั้งเข้า จนจิตเป็นสมาธิแล้วตั้งมั่น

คำว่าจิตเป็นสมาธินี้ะ เวลาเราทำความสงบครั้งที่ ๑ แล้วก็กายออกมา แล้วมันก็เป็นปรกติ มันยังไม่มีสมาธิ ยังเข้ายากออกยาก เราก็ทำบ่อยครั้งเข้า ครั้งที่ ๒ ครั้งที่ ๓ ครั้งที่ ๔ ครั้งที่ ๕ ทำบ่อยเข้า ทำบ่อยๆ จนเราชำนาญ พอชำนาญขึ้นมา เราจะเข้าจะออกด้วยความชำนาญ พอด้วยความชำนาญ เขาเรียกว่าจิตตั้งมั่น

ฉะนั้นคำว่าน้ำขังนี้ เราจะบอกว่ามันเป็นหลักของใจ เป็นฐานของจิต ธรรมชาติเห็นไหมเวลาบอกว่าทำกรรมฐาน ต้องมีสถานที่ เราบอกว่าเวลาทำกรรมฐานนี่มันต้องฐานที่ตั้งแห่งการงาน เราทำงานยังต้องมีโต๊ะทำงาน จิตก็เหมือนกัน เวลามันสงบ บ่อยครั้งเข้า คำว่าน้ำขังนี้มันมีหลักของมันไง เหมือนมันตั้งมั่น ถ้ามีหลักของมันเห็นไหม มีสถานที่ มีออฟฟิศให้ทำงาน จิตมันตั้งมั่นขึ้นมา นี่เหมือนน้ำขังอยู่ในใจ แล้วมี

ความรุ่มเย็น นี่เวลากำหนด พุทโธๆ พุทโธๆ นะจนจิตสงบบ่อยครั้งเข้า จนเป็นสมาธิ พอจิตเราเป็นสมาธิแล้ว พอออกจากสมาธิมาแล้ว เห็นไหม หลวงตาบอกว่าท่านฟังเทศน์ หลวงปู่มั่น เทศน์ทั้งวัน จนจิตมันลงนะ พอจิตมันลงนะ จิตมันดับหมด คำว่าดับมันไม่ได้ดับตัวจิตหรอก ตัวจิตตายไม่ได้ คำว่าดับคือดับอารมณ์ความรู้สึก ปกติเราจะมีหู หนูนี้เราได้ยินใช่ไหม ตาเราเห็นใช่ไหม คำว่าดับ คือเรารู้สึกในจิต แต่หูไม่ได้ยินเขาเรียกหูดับ เห็นไหมหูดับ ผิวหนังดับ ทุกอย่างดับหมดเลย มันดับใจ มันไม่ออกมารับรู้ มันดับอารมณ์ความรู้สึก ไม่ได้ดับจิตหรอก แต่ภาษาพูด เขาจะบอกว่าจิตดับหมดเลย พอจิตดับไป ๓-๔ วัน เดินอยู่นะ ท่านบอกว่าขนาดท่านเดินอยู่ตามปกติในวัดนี้ จิตมันดับหมด เคลื่อนไหวไปโดยปกติ แต่ไม่ได้รับรู้สิ่งใดเลย

เราจะย้อนกลับมาที่น้ำขังในหัวใจ คำว่าน้ำขังในหัวใจเห็นไหม เราภาวนา พุทโธ พอจิตมันลงเห็นไหม แล้วมันเย็นนี้ นี่เรารู้ของเราได้ เห็นไหม เรารู้ของเราได้ นี่คือผลของมัน เวลาเขามาถามนี่บอกนังๆ สมาธิ ไปแล้วนี่ ทำไมออกมาแล้วยังมีความรู้สึกอีก เราบอก आफเตอร์ช็อกใจ เวลาแผ่นดินไหว มันแผ่นดินไหวใช่ไหม แผ่นดินไหวนี้จิตมันสงบ พอแผ่นดินไหวแล้วมันจะมี आफเตอร์ช็อกตามมา มันยังมีความสะเทือน สั่นๆ ตามมา

ที่นี้พอจิตมันสงบแล้ว มันมีความรุ่มเย็นที่หลงเหลืออยู่ตามมา พอมันตามมานี้ มันจะเป็นอย่างนี้ เวลาจะเริ่มภาวนา นี่ใจสิ่งที่พูดนี้ การภาวนาตามข้อเท็จจริง มันจะมีผลตอบสนองอย่างนี้ ถ้ามีเหตุต้องมีผล ถ้ามีการกำหนดพุทโธ มีการทำสมาธิ ผลมันก็ต้องมีขึ้นมา พอผลมีขึ้นมา มันถึงเป็นอย่างนี้ไง ไม่ใช่ ว่างๆ ว่างๆ ใ้อ่างๆ ว่างๆ นี่เป็นสัญญาอารมณ์

ที่ว่าเราบอกว่า สัญญามันดับ ทุกอย่างมันดับ ดับมันเป็นตัวจิต แต่อันนี้มันไม่ได้ดับขึ้นมา ว่างๆ ก็คือความคิด ว่างๆ ก็คือความคาดหมาย ทุกอย่างเราเปรียบเทียบเอา เปรียบเทียบว่าว่างๆ ว่างแบบเปรียบเทียบ พอเปรียบเทียบนี้ เราต้องอธิบายสิ่งที่เราเปรียบเทียบมา ให้เขารับรู้ได้ว่าสิ่งนั้นคืออะไร มันก็เลยบอกว่า ว่างๆ ว่างๆ โอ้ทำไมมันเว้งว้าง แบบนี้มันไม่มีผล

แต่ถ้ามีผลขึ้นมานี้มันจะเป็นโดยข้อเท็จจริง โดยเนื้อหาสาระใช่ไหม นี่จิตเย็นๆ จิตมันเย็น มันผลของสมาธิ ผลของความปล่อยวางของจิตเราเอง ถ้าจิตเราปล่อยวาง มันมีผลอย่างนี้ นี่ไรสของธรรมมันมีผลไร ไรสของธรรมชนะไรสทั้งปวง การปฏิบัติมันต้องมีผลของมัน ถ้ามีผลของมันนี้ มันก็เป็นข้อเท็จจริงของมัน ทีนี้พอลถามว่าจิตเป็นอุปาทาน หรือเปล่า ไม่เป็น

ถาม : ๒. ความรู้สึกเย็นนั้น คือจิตสงบหรือยัง ถ้ามันสงบ ทำไมมันยังรู้สึก อารมณ์โกรธ

หลวงพ่ : จิตมันสงบ ส่วนอารมณ์โกรธมันเป็นอีกอารมณ์หนึ่ง จิตสงบคือจิตสงบ จิตคือฐานนะ จิตถึงไม่ใช่ความคิด จิตถึงไม่ใช่ความคิด จิตถึงไม่ใช่สัญญา จิตคือจิต โกรธคือโกรธ โลกคือโลก หลงคือหลง มันเป็นคนละอารมณ์กัน ทีนี้พอจิตมันสงบแล้ว มันสงบใช่ไหม เรานั่งอยู่ที่นี่ใจเราเย็นไหม เวลาลมพัดมานี้ มันเย็นขึ้นมาอีกไหม เวลาไปนั่งอยู่ที่มีแสงแดดมันจะร้อนไหม ใจเราเย็นไหม เย็น แล้วความร้อนจากแสงแดดนั้นละ ความร้อนจากแสงแดดมันมีความร้อนใช่ไหม มันโดนเรามันก็ร้อนใช่ไหม จิตมันเย็นขึ้น แต่สิ่งที่มันมีข้อมูลในใจนี้ นี่กิเลส

กิเลสมันอาศัยขันธ์ อาศัยความรู้สึก พอมันโกรธขึ้นมา โกรธมันแสบๆแสบๆ ขึ้นมา เวลาจิตมันสงบแล้วนะ เราควรพิจารณา เช่น พิจารณาจนทิ้งร่างกาย พิจารณาจน จิตมันปล่อยวางแล้ว แต่มันยังมีกามราคะใจ นี่คือสิ่งที่มันฝังอยู่ในใจ จิตสงบขนาดไหน นะ มันก็ยังมีความรู้สึกอยู่ในจิตได้สำนึก ความรู้สึกที่อยู่ในจิตได้สำนึกนี้ มันมีของมัน มันเป็นคนละเรื่องเดียวกัน เพราะมันเกิดจากจิตทั้งหมด ทุกอย่างเกิดจากจิต มันเป็นคนละเรื่อง

ความรู้สึกสงบ ความรู้สึกเย็น เห็นไหม ความรู้สึกเย็นนั้นคือจิตสงบหรือยัง

สงบ แต่ทำไมมันยังรู้สึกถึงอารมณ์โกรธละ ความสงบคือจิตสงบนี้ไงที่ว่าสมาธิ แก้กิเลสไม่ได้ สมาธิแก้กิเลสไม่ได้หรอก ความสงบนี้มันไม่ฆ่ากิเลสหรอก ความสงบนี้ มันสงบจากกิเลส สงบจากสัญญาอารมณ์ สงบเข้ามาเป็นตัวอิสระ แต่ความมีอิสระของเรานี้มันก็อยู่ได้ชั่วคราว มันมีข้อมูลพื้นฐานในใจ พอข้อมูลพื้นฐานในใจนี้มันกระเพื่อม คิดเรื่องไม่พอใจก็โกรธ คิดเรื่องพอใจมันก็รัก ข้อมูลพื้นฐานในใจนี้มันไม่ใช่สมาธิ

สมาธิคือจิตสงบ แต่ไอ้กิเลส ไอ้อารมณ์ความรู้สึกนี้มันยังมีอยู่ เวลามันกระเพื่อมมันก็ไปรับรู้ พอรับรู้ขึ้นมา ถ้าฉลาดนะ พอกระเพื่อมพอรับรู้ จับสิ จับอารมณ์โกรธ จับอารมณ์โลก จับอารมณ์หลง

จิตสงบแล้วนะ จับความโกรธ ความโลภ ความหลง แล้วพิจารณามัน หลวงปู่มั่น หลวงตาท่านสอนอย่างนี้ประจำ แล้วพิจารณามัน จิตเห็นอาการของจิต เวลาจิตสงบนี้ เวลาจิตเริ่มเย็นสุข เย็นใหม่ ความโกรธนั้นคืออะไร คืออาการของมัน คือความรู้สึกของมัน จิตเห็นอาการของจิต ถ้าจิตเห็นอาการของจิตแล้วจับได้ แต่นี่มันไม่จับใจ เห็นอยู่ เห็นขโมยมาปล้นมาขโมยเงินตัวเองไป แล้วก็นั่งดูมัน แล้วก็ไปบอกตำรวจว่าขโมยมันมาขโมยดังค์ไป เขาทำอะไรล่ะ มันเดินมาหยิบแล้วก็เดินไป แล้วทำไมไม่จับมันล่ะ ทำไมไม่รักษาสम्บัติของตัวเอง ทำไมไม่ดูแลสมบัติของตัวเอง

เวลามันโกรธ นี่คือเราเสียแล้ว ทำไมไม่มีสติปัญญาจับมัน ถ้าจิตจับอารมณ์ ความโกรธ ความโลภ ความโกรธ ความหลง แล้ว นั่นละ จับอาการของจิต นั่นนะไอ้ผู้ร้าย จิต เห็นใหม่ คือจิตของเรา คือเจ้าของ คือ ภาวสวะ คือตัวภพ คือตัวหลักตัวฐาน ตัวเกิดเป็นคน เป็นเทวดา อินทร์พรหม แล้วเห็นผู้ที่มากระทำร้ายตัวเอง ทำไมไม่จับ

ถ้าจับขึ้นมาซะ จิตเห็นอาการของจิต แล้ววิปัสสนามัน วิปัสสนาเกิดตรงนี้ไง ความรู้สึกเย็น คือจิตสงบใหม่ ใจ แล้วทำไมมันยังรู้สึกถึงอารมณ์โกรธล่ะ นี่ มันชัดเจน มากเลย ชัดเจนเพราะอะไร เพราะความโกรธ ความโลภ ความโกรธ ความหลงนี้ มันมีของมันตลอด จิตสงบก็ส่วนจิตสงบ ส่วน โลภ โกรธ หลง มันไม่เกี่ยวกัน แต่เพราะจิตสงบแล้วมีธรรมชาติขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า แล้วเราฝึกตามนั้น พอจิตสงบแล้ว พอความโลภ ความโกรธ ความหลง มันเกิดขึ้นมา มันขยับขึ้นมา แล้วจับมันได้ นั่นคือตัวกิเลสอาศัยสิ่งนี้ออกมาทำลายเรา แล้วเราพิจารณามันเห็นใหม่ นั่นวิปัสสนาเกิดตรงนั้น นี่ไงปัญญาจะเกิดตรงนี้ไง

พุทโธๆ พุทโธๆ นี่ทำให้จิตสงบ เราภาวนาของเราเพื่อความสงบของใจ ถ้าความสงบของใจเห็นใหม่ โดยปกติเราก็รู้ได้ อย่างคนทั่วไป ทำไมเราจี๋โกรธ ทำไมเราจี๋หลง ทุกคนก็รู้ได้ แต่รู้ได้ไม่เห็นนะ รู้ได้แต่เป็นผลของมัน นี่รู้ได้ต่อเมื่อมันโกรธแล้ว เราหลง

แล้ว สิ่งนี้ไม่ดีทุกคนก็รู้ แต่มันทำ และมันมีโดยธรรมชาติ เราแก้ไขอะไรไม่ได้ เราแค่ลืมๆ มันไป ก็เป็นพระอรหันต์นะ นั่นก็เป็นความคิดอันหนึ่ง

แต่ถ้าเป็นอริยสัจ เป็นวิปัสสนาเห็นใหม่ จิตต้องสงบ พุทโธฯ นี่เพื่อให้สงบ สงบแล้วนี่ พอมันจับได้นี้ ความจับได้นี้มันทั้ง นี่จิตสงบมีความร่มเย็นใหม่ เหมือนน้ำขังในหัวใจเลย โอ้ มีความร่มเย็น มีความเย็นในหัวใจ จิตเย็นมาก จิตนี้สงบมาก แต่ทำไมมันโกรธ มันโกรธเพราะ มันคนละเรื่องกัน นี่มันชัดเจนมาก สมถกรรมฐาน วิปัสสนากรรมฐาน สมถกรรมฐานคือความสงบของใจ ทำใจให้สงบ ทำใจให้มีสถานที่ตั้ง

แล้วพอมันออก พอมันเห็นว่าความโกรธเห็นใหม่ แล้วมันจับได้ ฉะนั้นมันรู้ได้ แล้วรู้ด้วยตัวเองนี่เป็นปัจจัยตั้ง ตัวเองรู้ว่าตัวเองผิดนี่ คนยอคน เราเห็นป๊อบเราโกรธเอง นี่ ไม่ต้องมีใครมาบอกเรานี้ สดุดยอเลย แต่โลกที่เขารู้ได้นี้ รู้ได้ด้วยสติปัญญา โดยสามัญสำนึก แต่ถ้ามันรู้ได้ด้วยวิปัสสนานี้มันจะแก้กิเลสได้ ฉะนั้น จิตสงบใช่ใหม่ ใช่ แล้วทำไมมันถึงโกรธ โกรธมันมีกิเลส สงบแล้วเห็นกิเลสก็จับกิเลสให้ได้ มันคนละเรื่องกัน

แต่มันอยู่ใน ที่มาที่เดียวกัน คือที่จิตเหมือนกัน แต่คนละเรื่องกัน ถ้าไม่คนละเรื่องกัน พระพุทธเจ้าไม่สอนถึงเรื่อง สมถกรรมฐาน วิปัสสนากรรมฐาน สมถกรรมฐาน ถ้าไม่สมถกรรมฐานจะเห็นอะไรอย่างนี้ไม่ได้ จะจับอะไรอย่างนี้ไม่ได้ ถ้ามันจะจับได้ นี่เห็น แต่จับไม่ได้ ไม่เข้าใจ แต่ถ้าจิตมันสงบแล้วพอจิตสงบแล้ว เห็นอาการของจิตแล้วมันจับได้ เกิดวิปัสสนาแล้วทำต่อไป มันจะมีอาการแปลกประหลาดกว่านี้อีกมากมายเลย ถ้ามีอาการแปลกประหลาดอีกมากมายนั้นน้อยกว่ากัน

๑. ทำอย่างนี้ถูกต้องไหม ถูก การปฏิบัติดังกล่าวถูกต้องหรือไม่ แล้วจะต้องทำอย่างไรต่อไป ทำความสงบนะ แล้วพอมันโมโหมันโกรธนี่สังเกตมัน นี่ข้อที่ ๒ ก็ตอบไปแล้วว่าทำอย่างไรต่อไป ให้พิจารณาซ้ำต่อไป ซ้ำต่อไป แล้วมันจะเป็นประโยชน์กับเรา

ถาม : ๑๐๒. อยากทราบข้อปฏิบัติของวัดป่าสันติพุทธาราม

หลวงพ่ : วัดมันปฏิบัติไม่ได้หรอก วัดมันเป็นวัดฤ การปฏิบัติคือข้อวัตร ครอบอาจารย์สอน

ถาม : ๑๐๑. เมื่อสิ้นพระพุทธศาสนาแล้ว พระบรมสารีริกธาตุจะมารวมตัวและทำลายตัวเอง เป็นทุกๆ พระพุทธศาสนาหรือไม่ กราบนมัสการหลวงพ่อบึงที่เคราฟ

๑. ผมเคยได้ยินหลวงพ่อบึงว่า “เมื่อศาสนาพุทธและพระสมณโคดมหมดสิ้นลง พระบรมสารีริกธาตุของท่าน จะมารวมตัวกันแล้วทำลายตัวเอง เพื่อไม่ให้เหลือหลักฐานไปถึง ศาสนาพระศรีอริยเมตไตรย” ไม่ทราบว่า ข้อเท็จจริงอันนี้ เป็นจริงสำหรับพระบรมสารีริกธาตุของพระพุทธเจ้า พระองค์ก่อนๆ หรือไม่ครับ

๒. เคยได้ยินมาว่า สำนักปฏิบัติธรรมบางแห่ง มีพระบรมสารีริกธาตุของพระพุทธเจ้าองค์ก่อนๆ ฝังอยู่ใต้ดิน เช่นพระบรมธาตุของพระพุทธกัสสปะ ของพระเวสฏ และของพระวิปัสสีเป็นต้น ผมอยากถามว่าแบบนี้มีทางเป็นไปได้หรือไม่ครับ

หลวงพ่อบึง : ๑. ได้ยินหลวงพ่อบึงว่า “เมื่อพุทธศาสนาหมดสิ้นไป พระบรมสารีริกธาตุของท่าน จะมารวมตัวกันแล้วทำลายตัวเอง อันนี้จริงไหม จริง เราจะยืนยันจริงตามในพระไตรปิฎก ในพระไตรปิฎกบอกว่า พระบรมสารีริกธาตุของพระพุทธเจ้า เวลาพระพุทธเจ้าจะนิพพานนี้ จะมารวมกัน แล้วมันจะหมด จะบอกว่าทำลายตัวเอง การบอกว่าทำลายตัวเองนี้ มันเป็นการพูดภาษาสมมุติ ภาษาพวกเราเอง แต่ความจริงมันย่อยสลายของเขาไป มันเป็นยุคเป็นคราว

ฉะนั้นกรณีอย่างนี้มันเป็นความจริงหมด ถ้าพอบอกว่า เป็นความจริงปั๊บ แล้วนี้ของพระพุทธเจ้านะ แต่มันมีของพระกัสสปะ พระกัสสปะกับพระศรีอริยเมตไตรย มีบุญมีเวรต่อกัน ที่ว่าให้ช้าง ให้ช้างไปกอดเสาไฟแดงๆ นะ ฉะนั้น พระกัสสปะไปนี้ พระกัสสปะยังไม่ได้เผาศพ อยู่ในหิมालย์ ที่ว่าฝังอยู่ รอพระศรีอริยเมตไตรย อันนี้มันกรณีเวรกรรม นี่กรณียกเว้น มันจะมีข้อยกเว้นเล็กๆ น้อยๆ

แต่โดยข้อเท็จจริงแล้วจะเป็นอย่างนี้หมด เพราะพระบรมสารีริกธาตุที่ว่าจะมารวมตัวกันนี้ละ มันเป็นอันหนึ่งนะ แต่เราดูสิ เราดูพระธาตุของครูบาอาจารย์สิ ถ้าเราทำคุณงามความดีนะ นี่สิ่งนั้นจะเพิ่มขึ้นมาได้ แต่ถ้าไม่ทำคุณงามความดี หรือทำผิดพลาดนี้ พระธาตุจะหายหมดเลย นี่ไม่ต้องถึงคราวว่า พระสมณโคดม ถึงเวลาจะสิ้นพระศาสนา จะมารวมตัวกัน ถ้าเราทำไม่ดีเขาไปอยู่แล้วไม่มีอยู่กับเราหรอก

แต่ถ้าทำคุณงามความดีนะ อย่างเช่น พระบรมสารีริกธาตุนี้ อย่างกรณีของพระบรมสารีริกธาตุนี้ มันถึงพุทธกาลนะ เราคิดดีๆ สิ สมัยตั้งแต่สมัยพระพุทธเจ้าใช้ไหม แล้วก็ ๑๐๐ ปี ๒๐๐ ปี มาถึงสมัยพระเจ้าอโศก ฟั่นฟูขึ้นมา แล้วมันก็จางหายไป จนสุดท้ายนะ กาลเวลานะ เกือบ ๒,๐๐๐ กว่าปีเห็นไหม ถึงเวลาแล้วนี่ ศาสนานี้โดนทำลาย โดนกลืนหมดเลย ทางอินเดียนี้ แล้วพอมันจะมาเจริญรุ่งเรือง ถึงพุทธกาลไง คำว่าถึงพุทธกาลคือพระพุทธเจ้าพยากรณ์ไว้นะ

พอถึงพุทธกาลเห็นไหม พออินเดียนี้เป็นเมืองขึ้น พอพวกอังกฤษเข้ามา อังกฤษนี้เขาชอบเรื่องประวัติศาสตร์ ชอบเรื่องข้อเท็จจริงเห็นไหม เขาขุดคุ้ยขึ้นมา เขาไปเจอพระบรมสารีริกธาตุ คำว่าพระบรมสารีริกธาตุนั้นอยู่ในวัดเก่า อยู่ในเจดีย์ สลупเก่าๆ ในสมัยพุทธกาล โอ้คำว่าสมัยพุทธกาลนี้เพราะอะไร เพราะมันเป็นวัดเป็นวา เห็นไหม เพราะถ้าบอก คนทำไม่ดีพระบรมธาตุก็ต้องหายหมดสิ ทุกอย่างต้องหายหมดเลย

พวกเดียรถีย์นอกศาสนานี้ เวลาปกครองอินเดียอยู่นี้ เขาทำลาย เขาเหยียบย่ำ แล้วพวกถาวรวัตถุต่างๆ นี่อยู่ได้ดินหมดละ นี่ที่เราเห็นอยู่นี้ เขาขุดค้นแล้วนะ เขาขุดค้น เขาได้บูรณะแล้ว ฉะนั้นเราจะบอกว่า พอถึงพุทธกาลขึ้นมาเห็นไหม พออินเดียเข้ามาปกครองนี้ พอเขาขุดขึ้นมาเนี่ย เจอพระบรมสารีริกธาตุ เจอทุกสิ่งทุกอย่างเลย แล้วเขาจะให้ใครละ เขามาให้เมืองไทยเอามาให้พม่า เพราะว่ามันนับถือพุทธศาสนา

ทีนี้ พระบรมสารีริกธาตุนี้ ในเมืองไทยเรานี้เยอะเยอะ นี่เพียงแต่ว่า เวลาเราบอกว่า โอ้โฮ พระบรมสารีริกธาตุมาจากชาตินั้น นานาชาติ โอ้โฮ บ้าบอออกแตก เราจะบอกว่าสิ่งนี้มันเป็นวัตถุจริงๆ แล้วเรื่องพระพุทธเจ้าสอนธรรมและวินัยนี้ จะเป็นศาสดาของเธอ คำว่าศาสดาคือตัวจริงใจ คือความรู้สึกอันแท้จริงใจ ทีนี้ พระบรมสารีริกธาตุอันหนึ่งนะ พระบรมสารีริกธาตุหมายถึงว่า ถ้าทำไม่ดีมันจะหายไป

แล้วในอินเดียในสมัยโบราณนะ สมัยก่อนเมืองขึ้นนี้มันเป็นลัทธิอื่นหมดแล้ว แล้วพระบรมสารีริกธาตุอยู่ทำไมละ ทำไมไม่หายไป อยู่ อยู่เพราะว่าที่นี่เป็นที่สาธารณะ คือว่าเป็นวัดวาอารามเก่า เป็นสิ่งที่พระพุทธเจ้าเคยอยู่เก่าใช้ไหม แล้วถึงพุทธกาลนี้คือว่าแสดงขึ้นมา ถึงพุทธกาลคือก่อน ๒,๕๐๐ เพราะบอกว่า มีการขุดค้นนี้เขาก็บูรณะ พอเขาบูรณะเขาก็มาให้ชาติที่นับถือพระพุทธศาสนา

คำว่าให้นี่เขาให้ เขาให้เพราะว่าเขาไม่ศรัทธา เพราะเขาไม่ใช่ชาวพุทธ แต่เขาว่าชาวพุทธ นี่ ให้เพราะชาวพุทธนี้ดูแลรักษาไข้ไหม นี่คำว่าดูแลรักษานี้มันก็เป็นถึงพุทธกาลที่มันจะเชิดชูศาสนาใจ แล้วพอมาถึงตรงนี้นี่มันก็เกิดขึ้นมา ที่นี้พระบรมสารีริกธาตุ ต่อไปนี้เราจะบอกว่า โดยฤทธิ์โดยเดชโดยบุญกุศล พระบรมสารีริกธาตุนี้จะไปรวมกันอย่างนั้น ในพระไตรปิฎกบอกไว้ แม้แต่ที่ดาวดึงส์ พระเขี้ยวแก้วก็จะลงมารวมกันนี้ในพระไตรปิฎก

ฉะนั้นอันนี้เป็นข้อเท็จจริง อันนี้อยู่ในพระไตรปิฎก คำว่าพระไตรปิฎกคือธรรมเนียมที่พระอานนท์ฟังมา แล้วจดจารึกกันมา อันนี้เป็นเรื่องจริง พอเรื่องจริงแล้วนี้ ความเป็นจริงพวกเรามันยังไม่ถึงความจริง

ถาม : ๒. เคยได้ยินมาว่า สำนักปฏิบัติธรรมบางแห่ง มีพระบรมสารีริกธาตุของพระพุทธเจ้าองค์ก่อนๆ ฝังอยู่ใต้ดิน เช่นพระบรมธาตุของพระพุทธกัสสปะ ของพระเวสฏ และของพระวิปัสสีเป็นต้น

หลวงพ่ : ไอ้กรณีอย่างนี้นะ มันเป็นตำนาน เราจะเข้าใจคำว่าตำนานใหม่ คำว่าตำนานนี่นะ เราไปคูตี ไปคูทางอีสาน ไปคูวัดที่เขาเป็นตำนานนี้ เขาสร้าง พระพุทธเจ้า ๕ องค์ไว้ ยังดินะ นี่ยังมี พระบรมสารีริกธาตุของพระพุทธเจ้า พระกัสสปะ พระเวสฏ พระวิปัสสี ไม่มีบอกของพระศรีอริยเมตไตรยด้วย พระศรีอริยเมตไตรยยังไม่ตรัสรู้เนะ มึงจะไปเอาพระบรมสารีริกธาตุของพระศรีอริยเมตไตรยมาได้ยังไง

อันนี้คือตำนานไข้ไหม เพราะตำนานนี้ เพราะคำว่าตำนานนี้ พระพุทธเจ้าบอกว่านี่ ในศาสนาของพระพุทธเจ้านี้ มันมี ๕ องค์ ไข้ไหม มีพระพุทธเจ้า แล้วจะมีพระศรีอริยเมตไตรย ฉะนั้นในวัดต่างๆ ทั่วไป บางวัดนี้ เขาจะมีรูปพระพุทธเจ้า ๕ พระองค์ เคยได้ยินคำว่า พระพุทธเจ้า ๕ พระองค์ไหม เราก็ได้ยินกัน นี่คำว่าพระพุทธเจ้า ๕ พระองค์นี้ ก็คือ ภัทรกัป คือกัปของพระพุทธเจ้านี้มี ๕ พระองค์ แล้วต่อไปก็ยังมีอนาคตวงศ์อีก ๑๐ องค์ แล้วพระพุทธเจ้าจะมีต่อไปเรื่อยๆ

ฉะนั้น ไอ้อย่างนี้มันเป็นตำนาน ตำนานนี้เกิดขึ้นมาได้ยังไง ตำนานนี้จะเกิดขึ้นมาได้เพราะเราอาศัยพุทธวิสัย อาศัยปัญญาของพระพุทธเจ้า พระพุทธเจ้าเห็นไหมอนาคตังสญาณนี้ รู้อดีตและอนาคตรู้หมด พอรู้หมดก็พูดไว้ พูดไว้ให้พระอานนท์ จำไว้

พระอานนท์ก็มาจาริกไว้ แล้วเราก็ก็นี่มันเป็นตำนาน สิ่งที่พระพุทธเจ้าพูดเป็นความจริง แต่ความจริงนี้มันมีที่มาที่ไป แต่สิ่งที่พอมนุษยชาติมาอยู่ที่นี่ เนี่ย ใช้อย่างนี้มันมาจากไหน

คำว่าตำนานนี้มันเป็นความเชื่อนะ ความเชื่อนี้ดูสิ เราไปตามหมู่บ้านนี้เห็นไหม เขาจะมีนิทานพื้นบ้าน นิทานพื้นบ้านนี้ เขาจะเล่าถึงประวัติศาสตร์ในหมู่บ้านของเขา ให้ประชาชนหรือว่าให้ลูกหลานนี้มันจำไว้ว่าหมู่บ้านนี้มาอย่างไร มาอย่างไร นี่มันเป็นนิทานพื้นบ้าน มันก็มีที่มาที่ไป ใ้ฉันก็เหมือนกัน ได้ยินว่ามีพระบรมสารีริกธาตุของพระพุทธเจ้าองค์นั้นฝังอยู่ใต้ดินฝังอยู่ที่นั่นฝังอยู่ที่นี่ ใครเป็นคนพูดละ แล้วใครเป็นคนบอกละ

ทีนี้พอพระพุทธเจ้าขึ้นมา โอ้โฮ มันน่าเชื่อถือมันน่าศรัทธา จะบอกว่าพระบรมสารีริกธาตุจะมารวมตัวกัน ในทุกๆ พระพุทธศาสนาหรือไม่ ถูกต้อง! ฉะนั้นพระบรมสารีริกธาตุนี้ แม้แต่พระบรมสารีริกธาตุที่เราว่าเป็นนานาชาติ ที่เราเอามาด้วยกัน ที่เราเอามาบูชากันนี้ คำว่าบูชา เราบูชาพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ พระรัตนไตรนะ แก้วสารพัดนึกของเราเนี่ย เราพอใจอยู่แล้ว

ฉะนั้นสิ่งที่พระบรมสารีริกธาตุเอาเข้ามาเนี่ย มันมีนะในทางความมั่นคงนี้ เมืองจีนนี่ สิ่งใดที่เป็นสมบัติของเขา เขาไม่ให้เอาออกนอกประเทศหรอก ฉะนั้นพระบรมสารีริกธาตุตัวจริงเนี่ยมันจะอยู่ที่เมืองจีน แล้วที่เวลาเอาออกมา มันจะเป็นพระบรมสารีริกธาตุที่เขาทำเหมือนมา มันไม่มีจริงหรอก ของจริงนั้น ใ้พวกถาวรวัตถุของเมืองจีนนี้ เขาจะไม่ให้เอาออกนอกประเทศเลย ถ้าเขาจะเอาออกนอกประเทศนะ เขาจะทำเลียนแบบ แล้วเอาออกมา

ใ้พวกเรานะ พระบรมสารีริกธาตุของเราในวัดพระศรีฯ ก็มี ในวัดในกรุงเทพฯ เราเยอะแยะเลย ของจริงเราไม่กราบ จะรอกกราบใ้ที่เขาทำเลียนแบบมาไง แล้วก็มากราบกัน โอ้โฮ น่าตื่นเต้น โอ้โฮ นานาชาติ โอ้โฮ รับกันใหญ่เลย แล้วของที่บ้านเราไม่ดูเหมือนกันเลยนี้ เหมือนกับเราเนี่ย พระอรหันต์ในบ้านนี้ไม่ดู พ่อแม่เนี่ยไม่ดู โอ้โฮ รักคนโน้นรักคนนี้ แล้วพ่อแม่มีงละทำไมไม่ดู

นี่ก็เหมือนกัน ของในเมืองไทยไม่สนใจ ของในเมืองไทย พระบรมสารีริกธาตุ พระบรมธาตุในเมืองไทยเยอะแยะ ทำไมไม่กราบ โอ้ย พอมานี้ ไอ้ที่พูดนี้ไม่ใช่พูดว่า ในเมื่อเป็นชาวพุทธนะ พุทธนี่ทั้งโลกนี่เขาก็เป็นพุทธด้วยเหมือนกัน แต่กรณีข้อเท็จจริงนี้ ถ้าเรารู้ข้อเท็จจริงแล้วนี้ ของเราก็มียในบ้านเรา นี่เขาเรียกว่าอะไรนะ ไทยช่วยไทย คนไทย ไทยยังให้คนไทยเที่ยวในประเทศไทยเลย

แล้วในเมืองไทยมันมีของดีทั้งนั้น ทำไมพวกเราไม่เห็นของดีในบ้านเรา พระบรมสารีริกธาตุในบ้านเราเยอะแยะไป แล้วนี่ ต้องไปเอาของนานาชาติ แล้วในสำนักปฏิบัติธรรมต่างๆ ที่ว่ามีพระบรมสารีริกธาตุอยู่เนี่ย อยู่ได้วัดได้วัดนี้ ใครเป็นคนเห็น ใครเป็นคนเห็น ตำนานพื้นบ้านนะ ของอย่างนี้นะ ประสาเรานี้ เราเรียกว่าประชาธิปไตย เราเคารพสิทธิในตัวเรา เราเคารพสิทธิของเขา ถ้าเขามีความเชื่อ เขามีตำนาน

ที่พูดนี้นะ เราพูดให้เป็นเรื่องของปัญญานะ เรื่องของปัญญา เรื่องของเรา เรามีสติปัญญาแล้วเราใคร่ครวญเอา แต่ที่ไหนเขามีตำนานพื้นบ้าน เขามีตำนานของเขา จากโบราณ จากครูบาอาจารย์ของเขา ได้มีตำนานกันมานี้ เราต้องเคารพเขา แต่ให้เราเชื่อใหม่ ไม่เชื่อ เราไม่เคยเชื่อเลยนะ แต่เราเคารพความเชื่อของเขา เคารพตำนานของเขา เคารพที่มันเป็นตำนานพื้นบ้านของเขา เขาเชื่อกันมา แล้วเขาเคารพบูชากันมา แต่สำหรับเรานะ เราไม่เชื่อ

อย่างที่พูดเมื่อก็นี้นี่ ไม่เชื่อ คุณติ แม้แต่พระพุทธเจ้า ๕ องค์นี้ พระศรีอริยเมตไตรยยังไม่ตรัสรู้ละ เขามีแล้วนะ ไปดูบางวัดสิ พระพุทธเจ้า ๕ องค์ เชิญกราบ เชิญทำบุญ เชิญปิดทอง เขาจะหาตั้งคันะ พระศรีอริยเมตไตรยยังไม่ตรัสรู้เลย เขามีพระพุทธรูปองค์ที่ ๕ เขามีพระพุทธเจ้าองค์ที่ ๕ มาให้ปิดทองแล้ว นี่พูดถึงสำนักปฏิบัติธรรมต่างๆ แล้วทีนี้คำว่าสำนักปฏิบัติธรรมต่างๆ เรื่องของเขานะ

นี่เราบอกว่าถ้าเป็นตำนานพื้นบ้าน เป็นเรื่องความเชื่อของเขา แต่ถ้าเป็นความจริง เราไม่เชื่อ เราไม่เชื่อ แม้แต่พระพุทธเจ้าบอก ของพระพุทธเจ้าเองก็จะมารวมตัวกัน แล้วจะทำลายตัวเอง แล้วมันอยู่ในโลก แล้วประสาเราด้วยประสาเราว่าพระพุทธเจ้านะ พระพุทธเจ้าท่านตรัสรู้แล้ว ท่านปรินิพพานไปแล้วนี้ สิ่งนี้ เวลาหลวงปู่มันตรัสรู้ หลวงปู่

มันท่านบรรลุลุทธิ ทำไม่มีพระพุทธเจ้า มีพระอรหันต์มาอนุโมทนาละ สิ่งนั้นนะเป็นความจริง

ไอ้พระชาตุนีละ คือกระดูก คือสิ่งที่ร่างกายนี้ เศษทิ้งเห็นไหม ถ้าเป็นผู้ที่มีคุณธรรมอยู่ในหัวใจนี้ เรื่องนี้มัน มันเป็นเรื่องที่มหัศจรรย์ของผู้ที่ปฏิบัติ มันเป็นคนมหัศจรรย์ แต่มันไม่ใช่สิ่งที่ว่าจะไปยึดติด มันไม่ยึดติดหรอก เขาทั้งหมด แม้แต่ชีวิตยังทิ้งเลย แม้แต่ความรู้สึกเรายังต้องทิ้งเลย เรายังต้องตายไปเลย แล้วจะไปรับรู้อะไรสิ่งนั้น แต่มันเป็นผลพลอยได้

แต่จริงๆ แล้วนี่ ครูบาอาจารย์เราจะเป็นพระธาตุไม่เป็นพระชาตุนี เขารู้ตั้งแต่ยังไม่ตาย ไม่ตายเพราะอะไร เพราะหัวใจเป็นธรรมจริง หัวใจเป็นธรรมจริงนี้ แสดงธรรมออกมาเป็นธรรม ธรรมอันนี้นี่มันจะชักฟอก ชักฟอกให้กระดูกนั้นเวลาเผาแล้วเป็นพระธาตุได้ แต่เป็นพระธาตุแล้ว ถึงเวลาถ้าทำไม่ดีมันก็หายไป เลือนได้หายไปได้ เหมือนกระดูก คูตี เราปลุกชนกัน เราเผาเสร็จแล้วเราเอาไปลอยน้ำในแม่น้ำเห็นไหม เราลอยไปหมดนะ

นี่ก็เหมือนกัน แต่มันเป็นพระธาตุขึ้นมาเราก็เคารพบูชาเท่านั้นเอง แล้วมันจะไม่อยู่กับเราหรอก เพราะอะไร เพราะชีวิตมันยังรักษาไม่ได้เลยมีงูเครพพระธาตุๆ มีงูก็ตาย พอมีงูตายแล้วพระธาตุมีงูจะเอาไว้กับใครละ พระธาตุที่มีงูเอาไว้ มีงูจะเอาไว้กับใคร ทีนี้ถ้าเราเคารพหัวใจเราละ พูดถึงอันนี้พูดถึงความเชื่อนะ ถ้าความเชื่อนั้นก็อย่างว่า แม้แต่ครูบาอาจารย์เรายังเคารพศรัทธา แต่ถ้าเป็นธรรมแล้วนี่ มันทั้งหมด แล้วพอทั้งหมดแล้วนี่ใจที่ทั้งหมดแล้วมันถึงจะเป็นอย่างนั้น

ฉะนั้นเอาวัตถุอย่างนี้มาพูดกันนะ มาเถียงกันตาย เพราะอะไร เพราะ ๑ เขาพูดเองว่า ได้ยินเราพูดอย่างนี้ อย่างนี้ในเว็บไซต์เรามี เราเคยพูดเรื่องนี้บ่อย ว่านี่ ถึงเวลาพระบรมสารีริกธาตุจะมารวมกัน แล้วจะทำลายตัวเองนี้ไง แล้วมันก็ไปขัดแย้งกับที่ว่าเขาได้ยินมาเห็นไหม พอเขาได้ยินมา เขาพูดอย่างนี้ปั๊บนี่ก็มาตอบว่า เขาเป็นตำนาน ถ้าเป็นความจริง จะพิสูจน์กัน เดียวเขาถือว่าทำอีกละเนาะ ถ้าพิสูจน์บอกมา ที่ไหนจะพิสูจน์กัน

ถาม : ๑๐๔. กราบนมัสการหลวงพ่อดวงบะ หนูปฏิบัติธรรมมา ๓ แนวทางแล้วเจ้าคะ หนูรู้สึกว่โดนทำคุณไสย รู้สึกมีอะไรบางอย่างเกาะอาศัยอยู่ที่ตัวเจ้าคะ ปัจจุบัน

กำลังภาวนาอีกแนวทางหนึ่งปีกว่า ยังรู้สึกว่ายังมีสิ่งรบกวนชีวิตหนอยู่ค่ะ หนอยากทราบว่า การปฏิบัติธรรมช่วยรักษาได้หรือไม่เข้ากะแล้วจะเริ่มต้นอย่างไร

หลวงพ่ : เรื่องคุณไสยนี้ละ มันมีอยู่ ๒ อย่าง อย่างหนึ่งคือโดนคุณไสยจริงๆ คุณไสยนี้จะมีไหม คุณไสยนี้ คือไสยศาสตร์ คำว่าไสยศาสตร์นี้ คนเรานี้ละ ไสยศาสตร์นี้ เวลาคนที่เขาไม่มีที่พึ่ง เห็นไหม ถ้าเราพึ่ง พุทธโง่ๆ เราพึ่งศาสนานี้ ไสยศาสตร์ เห็นไหม พุทธศาสตร์ จะเหนือไสยศาสตร์ตลอด ธรรมะย่อมชนะอธรรม แต่ที่นี้พอคนเรานี้ เข้าไม่ถึงคุณธรรม ไม่ถึงพุทธศาสตร์ ก็อาศัยไสยศาสตร์

อาศัยไสยศาสตร์ก็อะไร ก็ไปดูพระออกฤทธิ์ไ้ พระองค์ไหนมีฤทธิ์มีเดชนี้ ไสยศาสตร์ทั้งนั้น โอ้โฮ พระองค์ไหนเหาะเหินเดินฟ้า พระองค์ไหนโอ้โฮ ทายจิตทายว่า ไสยศาสตร์ทั้งนั้นละ แต่ถ้าเป็นพุทธศาสตร์ละ ถ้าเป็นพุทธศาสตร์เห็นไหม คุณติ อนาคตังสญาณของพระพุทธเจ้านี้ พระพุทธเจ้ายังไม่พูดเลย เพราะพูดไปแล้วมันเป็นดาบสองคม

เรื่องจริงนะ สมมุติเรานี้ละ จะมีอุบัติเหตุ แล้วมีคนรู้ว่าเราจะมีอุบัติเหตุ บอกเรานี้ เราไม่ทำอะไรเลยนะ พอเจออุบัติเหตุแล้วช็อกตายก่อนเลย แต่ว่าเราจะมีอุบัติเหตุ ผู้ที่มีอนาคตังสญาณนะ หงบเอ๊ย ไปไหนระวังตัวดีๆ นะ เขาจะไม่บอกหรอก เพราะบอกเดี๋ยวมันช็อกตายก่อน คนที่เขามีคุณธรรมนี้ เขาจะบอกว่าจะระวังตัวดีๆ นะ คือเขาจะบอกด้วยอุบายไ้ เราจะบอกว่าหลวงปู่มัน ท่านฉลาด ถ้าท่านพูดอะไรออกไปนี้ละ คนเชื่อก็ได้ คนไม่เชื่อก็ได้ ถ้าไม่เชื่อขึ้นมา มันลบหลู่ มันก็เป็นบาปเป็นกรรมเขาอีกท่านจะบอกกระทบนะ บอกอ้อมไป คุณธรรมนี้ละ

คำว่าพุทธศาสตร์นี้ รู้จริง แล้วเป็นเรื่องของกรรมทีนี้แล้วไสยศาสตร์ละ ไสยศาสตร์นี้ไม่จริง ไสยศาสตร์ไม่จริงเพราะอะไร ไสยศาสตร์ไม่จริงก็คือการคาดเดา การคาดเดา การพิจารณา ไสยศาสตร์จะจริงไม่จริงยังไมรู้ แต่พุทธศาสตร์นะจริง แต่จริงแล้วจะบอกเขานี้ บอกเขาแล้ว เหมือนกับเรานี้ เห็นไหม เวลาไม่สบาย รักษาจะหายไหมคะ หายไหมคะ หาย ถ้าหายแล้วเราจะต้องดูแลอย่างไร แต่ถ้าบอกว่า นี่ๆ พอเป็นไสยศาสตร์นะ มันจะเป็นอย่างนั้น เป็นอย่างนั้น เราไม่เป็นนะ เราคิดให้เราเป็นเลย

ฉะนั้น สิ่งที่ว่า โคนคุณไสย การปฏิบัติจะช่วยรักษาได้หรือไม่ การปฏิบัติจะช่วยรักษา เพราะการปฏิบัติมันจะช่วยให้เรากลับมาเป็นปกติ เราเป็นปกติ คำว่า โคนคุณไสยนะ แล้วการปฏิบัติใช่ไหม ถ้าเรามีศีลใช่ไหม เราพุทโธๆ พุทโธๆ อยู่ คุณไสยจะเข้าไม่ได้ คุณไสยจะเข้าต่อเมื่อคนนั้นเปลว คนนั้นเปลวจิตอ่อนนี้ คุณไสยจะมีประโยชน์อย่างพวกเรานี่ ที่ว่า โคนคุณไสยกันนี้เพราะอะไรรู้ไหม

สังเกตได้ บางทีนี้ เราอยู่เฉยๆ เรายังไม่มีสติเลย เหม่อลอยนี้ ตรงนั้นนะมันเข้า แต่ถ้าเรามีสติอยู่เข้าไม่ได้หรอก เราพูดบ่อย เวลาคนเขามาหาคะ ถ้าผีเรือนมันคง ผีป่าเข้าไม่ได้ ผีเรือนคือตัวจิตเรานี้ ถ้าจิตเรามั่นคง สติเรามั่นคง อย่างอื่นนี้เข้าเราไม่ได้เลย แต่ไอ้ผีเรือนนะ ไม่ใช่ไม่ให้มา มันจะกั๊กมือเรียกเขาเลยผีเรือนนี้ มันไม่เชื่อมั่นตัวมันเองไง พอผีเรือนไม่เชื่อมั่นตัวเองก็กั๊ก มันจะไปอาศัยเขานี้ ผีเรือนมันจะไปเรียกผีป่าเข้ามา แล้วถ้าผีเรือนไปเรียกผีป่าเข้ามานี้ คุณไสย มันเข้าได้เห็นไหม

แต่ถ้าเราพูดว่า การปฏิบัติจะช่วยได้อย่างไร การปฏิบัติที่ว่า พุทโธๆ พุทโธๆ นี้ เรามีสติปัญญาอยู่นี้ ผีเรือนมันคง ผีป่าไม่มีสิทธิ์ ผีป่าไม่มีสิทธิ์ เรายืนยันเพราะอะไร เราไม่รู้อะไรเลย อยู่ในป่าเจอมาหมดนะ โอ้โฮ ที่แรกไปรูดงค์ เราออกรูดงค์ปีแรก บวชปีออกรูดงค์เลย แล้วมัน ๓ เดือนนี้ ๓ เดือนจะรู้อะไร ๓ เดือนก็แค่รักษา ที่นี้พอไปนี้ ไปที่แรกไปกับลูกศิษย์หลวงปู่ขาว เขาก็อบ ๒๐ พรรษาละ ไปอยู่ในป่านะ ไปกันสององค์

สุดท้ายก็ไปนอนต่างคนต่างนอน ถึงตกเย็นจะมาปลงอาบัติกันตลอดเลย เขากลับเห็นไหม นี่ไง เขาไม่พุทธศาสตร์ ถ้าพุทธศาสตร์จะมีสติ ไอ้เรานี้ไม่รู้เรื่องนะ เราออกรูดงค์ใหม่ กำลังตื่นเต้น โอ้โฮ ทุกอย่างมันดีไปหมดนะ เขามาปลงอาบัติเราก็แปลกใจ พอเราอายุพรรษาเรามากขึ้นเราถึงเข้าใจ อ้อ เขาอยู่ในป่า เขากลับใจ เขากลับสิ่งอะไรที่มันอยู่ในป่า แต่สำหรับเรานะ เราถือว่า เรามา รูดงค์ ศิลปวิสุทธิ

พอศิลปวิสุทธินะเสื่อมมันมานะ เสื่อมมันมาเวลามันมานี้ มันมาร้องเสียงเสียงไก่ มันเอาหางมันตบพื้น ป๊บ ป๊บ ป๊บ ไอ้ที่มาด้วยนะ ตกใจจะตาย แล้วเขาไม่เป็นอันกินอันนอนนะ พอเช้าขึ้นมานี้ ออกบิณฑบาตด้วยกัน เขากถามว่า หงบ เมื่อคืนนี้เอ็งได้ยินอะไรไหม ไอ้เรามั่นคนเมืองนะ นอนหลับปุ๋ย ไม่รู้เรื่องเลย ไม่รู้เรื่อง เขาบอกว่าเมื่อคืนเสื่อมมันมานะ มันจะเอากุไปกินนี่ ไม่รู้เรื่อง

แล้วพอออกไปนี่ มันก็มาจี รอยเสื่อรอยเท้าเสื่อ มันกินแกง มันจื๋ออกมามันมีเล็บ มันมีขน มีหมคนะ แต่เราก็ไม่กลัว ไม่กลัว ตอนสุดท้ายมันมานอนอยู่กับเราก็ไม่กลัวนี่ๆ พุดถึงเสื่อ แต่ไอ้พุดถึงเรื่องจิตวิญญาณก็มี ถ้าจิตเราดีเห็นไหม เราอยู่ในป่านี้ถ้าศีลเราดี ไอ้คนที่เขากลับ เขาอะไรนี่ เพราะอะไร เพราะเขาบกพร่องเขาเลยกลัว นี่การปฏิบัติจะช่วยให้ได้อย่างไร การปฏิบัติก็ช่วยให้เราปรกติเห็นไหม

น้ำเต็มแก้วนี้ น้ำอะไรก็เต็มไม่ได้ เต็มมาในแก้วนั้น น้ำจะล้นแก้วหมด จิตของเราปรกติ เราดูเลขของเราอยู่นี่ สิ่งใดจะเข้ามาไม่ได้หรือก นี่การปฏิบัติจะช่วยให้ได้อย่างนี้ไง ที่นี้การปฏิบัติจะช่วยให้ได้โดยที่ว่ามันป้องกันในตัวมันเองอยู่แล้วเห็นไหม แต่เรายิ่งปฏิบัติไปนะ เรายิ่งเข้าใจสัจธรรมนะ พอเราเข้าใจสัจธรรม เพราะอะไรรู้ไหม ก็ย้อนกลับ พอมันย้อนกลับ

ดูอย่างพระโมคคัลลานะ ไม่ใช่โดนคุณไสย แต่เพราะเป็นเวรกรรมเห็นไหม ที่โดนเขาทุบตายนะ นั่นพระอรหันต์นะ นั่นเรื่องเป็นเวรเป็นกรรม แต่ของเรานี้เรื่องคุณไสย แล้วรักษาใจเรา การปฏิบัติช่วยให้ ช่วยได้โดยความปรกติของใจ ถ้าใจปรกติแล้วนะ พุทโธๆ พุทโธๆ นี่เราพุดด้วยความมั่นใจของเราว่า ครูบาอาจารย์ของเรา ออกมาทำประโยชน์กับโลก ทำประโยชน์กับสาธารณะนี้ มันต้องไปขัดแย้ง หรือไปทำลายผลประโยชน์ของบุคคลคนอื่นบ้าง

คนที่เขาพยายามจะหาทางโต้แย้งนี้ เราเชื่อมั่นว่า เขาต้องทำอย่างนี้กันบ้าง แต่ไม่เข้าครูบาอาจารย์เราเลย เพราะครูบาอาจารย์เราปฏิบัติธรรม ครูบาอาจารย์นี้ปฏิบัติธรรมเรื่องนี้ช่วยให้เพราะเหตุนี้ไง เรื่องนี้จะเข้ามาถึงครูบาอาจารย์เราไม่ได้หรอก มันตกอยู่ข้างนอก มันตกอยู่หมดละ

ฉะนั้น เรื่องที่ว่าปฏิบัติจะช่วยให้หรือไม่นะ หนูปฏิบัติมาแล้ว ๓ แนวทาง รู้สึกว่าจะโดนคุณไสย รู้สึกว่า ถ้ารู้สึกว่าคุณไสยนี้ให้กำหนด พุทโธๆ พุทโธๆ ให้ชัด หรือพยายามตั้งสติไว้ นี่ รู้สึกว่ามีบางอย่างมาเกาะอยู่ที่ตัวเจ้าค่ะ สิ่งใดจะมาเกาะอยู่นี่นะ เราารู้สึกเหมือนข้อแรก จิตรู้การของจิต สิ่งใดจะมาเกาะอยู่เวลานั่งภาวนาไปนี่ ถ้าภาวนาโดยที่ไม่มีสตินะ นั่งๆ อยู่ที่นี่ มันจะเหมือนคนมาสะกิดอยู่ตลอดเวลา ใครจะมา

สะกิดเราไม่สนใจ พุทโธๆ พุทโธๆ อย่างเดียวเลย สิ่งนี้นั้นจะค่อยๆ จางหายไป จางหายไป

เรื่องเวรเรื่องกรรมนี้ มันจะค่อยๆ จางหายไป เราอุทิศส่วนกุศลให้กับเจ้ากรรมนายเวรไปนี้ นี่เหมือนกับเรานี่ ทำผิดกับบุคคลใดบุคคลหนึ่ง แล้วเราขอภัยเขาตลอดเวลา นี่เวลาขอภัย ขอโทษ อุทิศส่วนกุศลให้เขา เขาจะรับไม่รับนี้ เหมือนกับเราเราทำให้ใครผิดใจแล้วเราพยายามไปทำดีกับเขา เขาจะเชื่อไม่เชื่อก็เรื่องของเขา

อันนี้ก็เหมือนกัน ในการปฏิบัติที่มีสิ่งใดมาเกาะตัวอยู่ สิ่งที่มีนั้นเป็นเรื่องเวรเป็นเรื่องกรรมนี้ ถ้าใครจะมาส่งคุณไสยมาใส่เรา ใครเขาจะคิดไม่ดีกับเรา เขาจะทำสิ่งใดก็ได้แล้วแต่ เรามีศีลของเราที่บริสุทธิ์ แล้วเรากำหนดพุทโธของเรา สิ่งนั้นจะป้องกันตัวเราเลย เข้าเราไม่ได้ เข้าเราไม่ได้ แต่ทำไมคนอื่นเข้า มี มีคนพามาหาเยอะ บอกว่าเด็กคนนั้นโดนของ คนนี้โดนของนี่

พอโดนของนี่นะ โดนคุณไสยนี้ ถ้าพูดถึงเราช่วยตัวเองได้ มันก็เหมือนกับเราป่วยไข้ แล้วเรารักษาตัวเองนี้ มันจะเป็นเรื่องที่ดีที่สุด แต่ถ้าเราป่วยไข้ แล้วเรารักษาตัวเองไม่ได้ เราก็ก็น่าหามรักษาเรา ถ้าเราป่วยไข้ ถ้าโดนสภาพแบบนี้แล้วนี่ มันก็ไปหาครูบาอาจารย์ที่เขาจะแก้เรื่องคุณไสย ก็ต้องค่อยๆ แก้กันไป แต่ถ้าเราปรกติ เราแก้ของเราได้นะ เรายืนของเราได้แล้วนะ คนอื่นมันไม่เกี่ยว

แต่ใช้การปฏิบัติธรรมนี้ โดยการปฏิบัตินี้ โดยการปฏิบัติช่วยเหลือได้ไหมช่วยเหลือได้เต็มที่เลย และป้องกันได้ด้วย แต่ถ้า พอมานอนคุณไสย พวกเราจะเชื่อกันไหม ว่าพวกเราก็คงมีเวรมีกรรม ที่นี้เวรกรรมของคนมันไม่เหมือนกันใช้ไหม ฉะนั้นเวลาการทำอะไร เวรกรรมเวลาถึงคราวถึงวาระแล้วนี่ เราค่อยๆ แก้ไข แก้ไขไป แก้ไขแล้วทำสิ่งนั้นให้มันหายไป ฉะนั้นการแก้ไขที่ดีที่สุด ก็คือการแก้ไขที่ตัวเองก่อน เราต้องช่วยตัวเองจนสุดความสามารถแล้วนี่ แล้วถ้าไม่ได้มันค่อยอีกกรณีหนึ่ง ค่อยๆ แก้กันไป โลกนี้มันพร่องอยู่เป็นนิรันดร์ แล้วเรื่องของเวรของกรรมนี้ มันจะมหาศาลเลย มันจะมีเยอะมาก นี่พูดถึงคุณไสยนะ วันนี้เอาแค่นี้ละนะ เอวัง